

ske i den Henseende, men jeg vil dog med særligt Sigte paa denne Paragraf tillade mig ogsaa her at minde om Beskatning paa Spiritus. Det kan ikke siges, at dette Spørgsmaal staar i nogen absolut Forbindelse med selve de foreliggende Lovforslag, men efter min Opfattelse af Forholdet mener jeg dog, at det har en vis Forbindelse med dem begge. Jeg antydede i Forgaars, at jeg i Kommissionen havde gjort opmærksom paa, at saafremt der manglede Penge, kunde de efter min Mening faas paa et meget heldigt Sted ved at forøge vor Spiritusbeskatning. Jeg skal her minde om en Side ved dette Spørgsmaal, der falder sammen med denne Sag, en Side, som jeg lægger megen Vægt paa, og som efter mit Skøn er i absolut Samklang med navnlig det første Forslag, jeg har omtalt, Lovforslaget om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse. Og da begge Lovforslagene jo i nogen Maade høre sammen, finder jeg Anledning til at gøre disse Bemærkninger her. Jeg mener nemlig at ved at forhøje Skatten paa Spiritus, vel at mærke, naar det blev, som jeg kunde ønske det, det vil sige ganske betydeligt, vilde man derved kunne opnåa den meget heldige Virkning, at Forbruget blev væsentlig indskrænket, naturligvis mere eller mindre i Forhold til Skattens Størrelse. Det er dog ikke min Mening derigennem at gøre det fuldstændig umuligt for Folk at faa Spiritus. Men jeg mener, at Nydelsen af denne Drik i nogen Maade staar i Forhold til den billige Pris, man kan forskaffe sig den for. Og jeg kan ud fra mit jævne Lægmandsstandpunkt ikke skønne rettere end, at Alkoholiseringen, det overdrevne, det umaadelige Forbrug, ligesom ogsaa *til Dels* den mere maadeholdne Nydelse af Spiritus er en meget væsentlig Faktor, der bør regnes med, naar der er Tale om Tuberkulosen og dens Bekæmpelse. Jeg tror nemlig, at Modstandskraften mod den snigende Fjende, som det her er Meningen at komme til Livs, nemlig Tuberkulosen, vil være meget mindre indenfor et Samfund, som er gennemtrængt af Alkohol, end i et Samfund, om hvilket det modsatte kan siges. Modstandskraften vil være meget større i et Samfund, som nærmer sig mere og mere til det, som for mig er Idealet: et *afholdent Samfund*. Jeg mener altsaa, at Beskatning af Spiritus vil være et af de mest effektive Midler til at hemme Tuberkulosens Udbredelse. Og det vil være Tilfældet i dobbelt Forstand, baade derved, at en Spiritusbeskat-

ning i og for sig bidrager til, at der kommer Penge ind, og derved, at den bringer Nydelsen ned og saaledes forøger Samfundets Modstandskraft. Og jo større Modstandskraften imod denne Fjende, Tuberkulosen, bliver, desto mindre bliver Udgiften til dens Bekæmpelse. Men det kunde jo tænkes, at der i den Tid, som kommer til at ligge imellem Gennemførelsen af disse Love — jeg haaber, at de ville blive gennemførte i denne Samling — og Revisionen af dem, kunde blive Tale om saadan noget som at forhøje Spiritusbeskatningen. Jeg vil i alt Fald henstille til ærede Medlemmer og ikke mindst til den høje Regering at overveje denne Sag, og jeg vil endnu en Gang henstille, om der dog ikke kunde være en Mulighed for, at det Synspunkt, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, kunde være i nogen Maade berettiget og indeholde Muligheder, der ere værd at overveje.

Nu var der jo ikke noget urimeligt i, om man sagde: Ja, det kan være meget godt med hele denne Sag, men hvad vil det efter Lovforslaget koste at føre den ud i Livet? Der vil jeg, dels af egen Tilskyndelse og dels paa Grund af de Bemærkninger, som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) fremkom med i sit Foredrag sidste Gang, Sagen var til Behandling, og som gik ud paa, at Lovforslaget var et fuldstændigt Spring ud i Mørket, inden jeg slutter sige, at en saadan Opfattelse kan jeg ikke billige. Jeg maa i den Henseende minde det ærede Medlem om, at Kommissionen jo ogsaa har overvejet den Side af Sagen, og skønt det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan opstilles noget aldeles bestemt Overslag, vil jeg nu ligesom den Gang, jeg deltog i Arbejdet, gaa ud fra, at det i alt Fald maa kunne taale Dagslyset og til en vis Grad maa kunne staa for Kritik. Af Kommissionens Betænkning Sp. 35—36 vil det ses, at Kommissionen har beskæftiget sig med disse Forhold. For at klarlægge den finansielle Side har man søgt at beregne, hvad der vil være nødvendigt, naar Sagen er kommen saadan i Gang, at det i Kommissionen nævnte Antal Sengepladser er til Stede, hvilket Tal for Kysthospitalets Vedkommende andrager 250, for Kystsanatorier 250, for Sanatorier for voksne 500, for Sanatorier for Børn 100, for Tuberkulosehospitalet 500 og for Asyl 200. Disse Tal, der ere grundede paa Lægernes Skøn og delvis paa et Skøn over, hvor mange Patienter der er i Landet, ville, naar de multipliceres med det, som Tilskuddet fra